

Varden 22/2-95

A V I S A

Gravskjendere

Bortsett fra gravrøveri fra gamle gravhauger, har gravskjending stort sett vært et etterkrigsfenomen i Norge. Det har i stor grad foregått i offisielle former, med Statens og

Kirkens velsignelse. I alle fall i Oslo Bispedømme ble NS-folks familiegraver slettet, og gravlegater inndratt til fordel for statskassen. Gravstener og navneplater var forbudt i alle fall til 1948. I oktober 1993 ble det forøvet alvorlig hærverk på en stedfortredende gravplass, med knusing av et stenkors og fjerning av en bronseplate med påskrift: Norges falne frontkjemper og front søstre i 2. verdenskrig til minne. Vi som kom hjem, hilser dere.

Til tross for at gjerningsmenn og -kvinner har skrytt av dette både til TV 2 og lokale aviser, har ikke lensmannen i Bamble klart å oppklare forbrytelsen, som selvsagt ble anmeldt. For noen år siden ble det utført sprengning ved familiegravstøtten Jon Quisling på Gjerpen kirkegård. Da ble det gitt bot. Den ble dekket ved innsamling i lokalavisen. Kirkevergen har ikke vedlikeholdt gravstedet, til tross for gravlegatet som finnes. Teksten på stenen er så dårlig, at den som skrev en helsides artikkel om gravstedet lørdag 25.11. i Varden, ikke en gang så hvor mange som var gravlagt der.

Senere er gravstenen tilsølt med hvitfarge.

Det ser ikke ut til at gravfreden respekteres på noe hold. Noen fant det passende å sette opp en nynazistisk plakat på graven. Journalister ligger på lur bak kirkegårdsmuren på merkedager. De ble beskrevet slåsskamp på gravstedet. Blomster og kranser fjernes, eller plasseres på graver i nærheten. Gravlys slukes. NS-folk og deres familier har lært - de har ikke rettssikkerhet i Norge, selv ikke etter døden. Kan man ikke respektere kirkegårdsfreden, har man ikke noe på en kirkegård å gjøre!

I. C. STRIDSKLEV